

اعضا: سید احمد رکنی حسینی ۱۵۴/۱۰۱۰۱۰۸۱ محمدعلی شاهین فر ۱۶۹/۱۰۱۰۱۰۸۱ امیرحسین راحتی ۱۴۴/۱۰۱۰۱۰۸۱

سوال اول: سیستم عامل xv6 یک سیستم عامل آموزشی است که به شدت از سیستم عامل Unix الهام گرفته شده است.

این سیستم عامل به صورت ترکیبی از زبان C و اسمبلی نوشته شده است

معماری xv6 از یک طرح لایه ای پیروی میکند که اجزای مختلفی مسئول عملکردهای خاص هستند.

۱. بوت لودر: سیستم با اجرای بوت لودر شروع می شود که سخت افزار را مقداردهی اولیه کرده و هسته xv6 را در حافظه بارگذاری می کند

۲. کرنل: هسته xv6 وظیفه مدیریت منابع سیستم و ارائه انتزاع برای برنامه های کاربر را بر عهده دارد. این عملکردهای اصلی سیستم عامل مانند process

management, memory management, فایل های سیستمی (system files) و درایور های سخت افزاری دستگاه را پیاده سازی می کند.

Process management: کرنل وظیفه ایجاد و هندل کردن process ها را به عهده دارد و بوسیله یک scheduler ساده آنها را مدیریت میکند

Memory management: کرنل از حافظه مجازی پشتیبانی میکند که به کمک page table ها حافظه های مجازی را به حافظه های فیزیکی متصل میکند

File systems: از یک مدل ساده استفاده میکند که می تواند از روی فایل بخواند، فایل ایجاد کند و روی فایل بنویسد

Device drivers: وظیفه هندل کردن و کنترل سخت افزار ها مثل کیبورد را دارد

3. system calls: در این سیستم عامل مجموعه ای از system call ها وجود دارد که به برنامه مورد نظر امکان ارتباط با کرنل را میدهد

مانند ایجاد یک process، خواندن از فایل و ...

4. user programs: بوسیله system call ها با کرنل در ارتباط هستند و در سطح user اجرا میشوند.

سوال دوم:

۱. Process control block: یک ساختمان داده است که اطلاعاتی در مورد هر process را در خود نگه میدارد مثل proc ID و ...

۲. Process switching: کرنل باید استیت هر process را مدیریت کند. یعنی در لحظه مورد نظر یک process را متوقف کند و اطلاعات آن را ذخیره کند و

process بعدی را لود و ادامه دهد.

۳. Time scheduling: وظیفه دارد ترتیب انجام process ها را مشخص کند. در این سیستم عامل از الگوریتم round-robin استفاده میشود.

در این الگوریتم مدت زمانی که به هر process اختصاص داده میشود هم محاسبه میشود.

۴. Process terminating: زمانی که یک process تمام میشود با ارسال درخواستی به کرنل خواهان terminate آن میشویم که در اینجا کرنل آن را از بین

میبرد و PCB مربوط به آن را ریست میکند و ...

سوال چهارم:

fork(): create a process, copies the parent's file descriptor table along with its memory, so that the child starts with exactly the same open file as a parent
exec(): load a file and execute it if they are separate, the shell can fork a child, use open, close, dup in the child to change the standard input and output file descriptor, and then exec, if they were combined into a single system call, some other scheme would be required for the shell to redirect standard input and output, or the program itself would have to understand how to redirect I/O

اضافه کردن متن به boot message:

در این قسمت با اضافه کردن یک تابع printf در فایل init.c میتوان پیام مورد نظر را به boot message اضافه کرد

```

13 int pid, wpid;
14
15 if(open("console", 0_RDWR) < 0){
16     mknod("console", 1, 1);
17     open("console", 0_RDWR);
18 }
19 dup(0); // stdout
20 dup(0); // stderr
21
22 for(;;){
23     printf(1, "init: starting sh\n");
24     printf(1, "1.SeyyedAhmad Rokni Hoseini\n2.mohammadAli Shahinfar\n3.Amirhossein Rahat
25
26     pid = fork();
27     if(pid < 0){

```

```

Machine View
SeaBIOS (version 1.15.0-1)

IPXE (https://ipxe.org) 00:03:0 CA00 PCI2.10 PnP PMM+1FF8B590+1FECB590 CA00

Booting from Hard Disk...
cpu0: starting 0
sh: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap star
t 50
init: starting sh
1.SeyyedAhmad Rokni Hoseini
2.mohammadAli Shahinfar
3.Amirhossein Rahati
$

```

اضافه کردن چند دستور:

برای اضافه کردن دستورات arrow up , arrow down یک آرایه دوبعدی تعریف میکنیم که دو پویتر به خانه های آن اشاره میکنند که یکی نوشتن و یکی وظیفه خواندن از آن را دارد. با هربار زدن کلید اینتر روی این آرایه مینویسیم و با زدن کلید های بالا و پایین از این آرایه روی بافر اصلی دستورات نوشته میشود:

```
console.c M X
console.c > consoleintr(int*)(void))

236     case KEY_UP:
237     {
238         if ((hist.e <= HISTORY_SIZE && hist.r == 0)
239             || ((hist.e % HISTORY_SIZE) == (hist.r-1) % HISTORY_SIZE))
240             break;
241
242         if (hist.r > 0)
243             hist.r--;
244
245         while(input.e != input.w && input.buf[(input.e-1) % INPUT_BUF] != '\n')
246         {
247             input.e--;
248             consputc(BACKSPACE);
249         }
250         for(int i = 0; i < INPUT_BUF ; i++)
251         {
252             char character = hist.buf[hist.r % HISTORY_SIZE][i];
253             if ((character == NULL) || (character == '\n'))
254                 break;
255             input.buf[input.e % INPUT_BUF] = character;
256             input.e++;
257             consputc(character);
258         }
259     }
260     break;
```

```
console.c M X
console.c > ...

199     struct History{
200         char buf[HISTORY_SIZE][INPUT_BUF];
201         uint r; // Read index
202         uint e; // Edit index
203     };
204
205     struct History hist = {.r = 0 , .e = 0};
```

کلاس history یک بافر دوبعدی و دو پویتر دارد

```
console.c M X
console.c > consoleintr(int*)(void))

261     case KEY_DN:
262     {
263         if((hist.r % HISTORY_SIZE) == (hist.e % HISTORY_SIZE))
264             break;
265         else
266             hist.r++;
267
268         while(input.e != input.w && input.buf[(input.e-1) % INPUT_BUF] != '\n')
269         {
270             input.e--;
271             consputc(BACKSPACE);
272         }
273         for(int i = 0; i < INPUT_BUF ; i++)
274         {
275             char character = hist.buf[hist.r % HISTORY_SIZE][i];
276             if ((character == NULL) || (character == '\n'))
277                 break;
278             input.buf[input.e % INPUT_BUF] = character;
279             input.e++;
280             consputc(character);
281         }
282     }
283     break;
```

```
consoleintr(int*)(void))

int flag = 0;
if (input.e - 1 == input.w && (input.buf[input.e] == '\n' || input.buf[input.w] == '\n'))
{
    flag = 1;
    input.w = input.e;
}
if (flag == 0)
{
    for (int i = 0; i < INPUT_BUF ; i++)
    {
        hist.buf[(hist.e+1) % HISTORY_SIZE][i] = NULL;
        if (input.w != input.e)
        {
            hist.buf[hist.e % HISTORY_SIZE][i] = input.buf[input.w % INPUT_BUF];
            input.w++;
        }
        else
            hist.buf[hist.e % HISTORY_SIZE][i] = NULL;
    }
    hist.e++;
    hist.r = hist.e;
}
```

اجرای arrow up , arrow down:

ابتدا دستور ls ، بعد echo استفاده شده نهایتا با دو arrow up به

دستور ls دسترسی داریم

```
QEMU
Machine View
init: starting sh
$ ls
.                1 1 512
..               1 1 512
README          2 2 2286
cat             2 3 15500
echo            2 4 14300
forktest        2 5 8824
grep            2 6 18344
init            2 7 15000
kill            2 8 14468
ln              2 9 14364
ls              2 10 16932
mkdir           2 11 14408
rm              2 12 14468
sh              2 13 28524
stressfs        2 14 15400
usertests       2 15 62900
wc              2 16 15924
zombie          2 17 14048
console         3 18 0
$ echo hello
hello
$ ls
```

```
QEMU
Machine View
console 3 18 0
$ echo hello
hello
$ ls
.                1 1 512
..               1 1 512
README          2 2 2286
cat             2 3 15500
echo            2 4 14300
forktest        2 5 8824
grep            2 6 18344
init            2 7 15000
kill            2 8 14468
ln              2 9 14364
ls              2 10 16932
mkdir           2 11 14408
rm              2 12 14468
sh              2 13 28524
stressfs        2 14 15400
usertests       2 15 62900
wc              2 16 15924
zombie          2 17 14048
console         3 18 0
$ echo hello
```

```
case C('L'):
{
    for (int i = 0 ; i < 1000 + count * 100; i++)
    {
        consputc(BACKSPACE);
        if (count > 0);
        count--;
    }
    consputc('$');
    consputc(' ');
}
break;
```

```
Machine View
$ _
```

برای دستور ctrl+L تعداد خطوط چاپ شده را در متغیری

گلوبال به نام count ذخیره میکنیم و با هربار \n آن را یکی

زیاد میکنیم نهایتا با گرفتن ctrl+L به تعداد خطوط و کاراکتر

های حدودی تخمین زده شده در صفحه آن را پاک میکنیم

برای دستورات ctrl + B , ctrl + F با تغییر مقدار متغیر pos و

برگرداندن آن به حالت اول بار گرفتن اینتر یا arrow up

down میتوان عملیات مورد نظر را پیاده سازی کرد

برای این کار ، تغییراتی در makefile باید داده شود که دستور به عنوان یک دستور سطح کاربر شناخته و کامپایل شود. سپس کد مورد

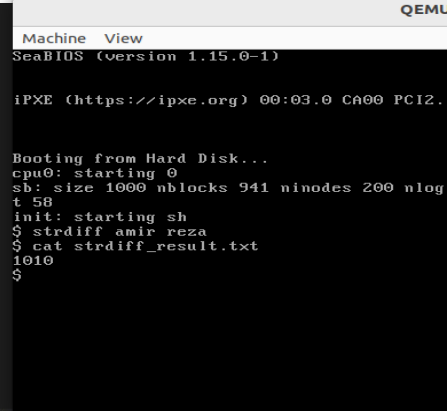
نظر را در یک فایل جداگانه قرار میدهیم و مسیر آن را به makefile میدهیم.

در این حالت مانند بقیه دستورات فایل های اسمبلی و ترجمه شده دستور جدید حین کامپایل ایجاد میشود. فایل `strdiff.c`:

```

5 #define MAX_LENGTH 32
6 #define NULL '\0'
7
8
9 void compareStrings(const char *str1,
10                    const char *str2, char *result)
11 {
12     int length = strlen(str1);
13     if (length < strlen(str2))
14         length = strlen(str2);
15     for (int i = 0; i < length; i++)
16         if (str1[i] <= str2[i])
17             result[i] = '1';
18         else
19             result[i] = '0';
20 }
21
22 int main(int argc, char *argv[])
23 {
24     if (argc < 3)
25         exit();
26     const char *str1 = argv[1], *str2 = argv[2];
27     char result[MAX_LENGTH];
28     int resault_size = 0;
29
30     compareStrings(str1, str2, result);
31     for(int i = 0; i < MAX_LENGTH; i++)
32     {
33         if (result[i] == NULL)
34         {
35             resault_size = i;
36             result[i] = '\n';
37             break;
38         }
39     }
40     int fd = open("strdiff_result.txt", O_WRONLY);
41     if (fd < 0)
42     {
43         printf(1, "can't open file...\n");
44         exit();
45     }
46     if (write(fd, result,
47             [sizeof(char) * (resault_size+1)] < (sizeof(char) * resault_size))
48     {
49         printf(1, "write error...\n");
50         exit();
51     }
52     close(fd);
53     exit();
54 }

```


سوال هشتم :

متغیر UPROGS همان user programs است که قرار است فایل های کد مربوط به آن ها کامپایل شوند و در image نهایی xv6 قرار گیرد.

این متغیر لیستی از این برنامه های سطح کاربر را در خود دارد.

متغیر ULIBS هم user libraries است که library های کاربر را در خود نگه میدارد که در زمان کامپایل همراه با بقیه فایل های کاربر کامپایل

و ایجاد شوند

سوال یازدهم :

آدرس های موجود در فایل های باینری کد ها مجازی هستند و باید به حافظه فیزیکی map شوند.

اما حافظه های موجود در فایل نهایی حافظه های واقعی هستند چون برای بوت باید حافظه های فیزیکی را تغییر دهیم

همچنین فایل بوت نهایی تماما باینری است

فایل بوت نهایی باید در کمترین حجم ممکن باشد تا بوت بدون مشکل و سریع داشته باشیم

نتیجه اجرای **objdump**: این دستور کد ماشین را به اسمبلی تبدیل میکند

```

1 result.txt
2 bootblock.o: file format elf32-i386
3
4
5 Disassembly of section .text:
6
7 00007c00 <start>:
8 7c00: fa cli
9 7c01: 31 c0 xor %eax,%eax
10 7c03: 8e d8 mov %eax,%ds
11 7c05: 8e c0 mov %eax,%cs
12 7c07: 8e d0 mov %eax,%ss
13
14 00007c09 <seta20.1>:
15 7c09: e8 64 in $0x64,%al
16 7c0b: a8 02 test %al,%al
17 7c0d: 75 fa jne 7c09 <seta20.1>
18 7c0f: b0 d1 mov %edx,%al
19 7c11: e8 64 out %al,$0x64
20
21
22 7c74: 00 .byte 0x0
23 7c75: 92 xchg %eax,%edx
24 7c76: cf iret
25 ...
26
27 00007c78 <gdtdesc>:
28 7c78: 17 pop %ss
29 7c79: 00 60 7c add $nah,0x7c(%eax)
30 ...
31
32 00007c7e <waitdisk>:
33 7c7e: f3 0f 1e fb endbr32
34 7c82: ba f7 01 00 00 mov $0x1f7,%edx
35 7c87: ec in (%edx),%al
36 7c88: 83 e8 00 and $0xffffffffc0,%eax
37 7c8b: 3c 40 cmp $0x40,%al
38 7c8d: 75 f8 jne 7c87 <waitdisk+0x9>
39 7c8f: c3 ret
40
41 00007c90 <readset>:

```

21	00007c13	<seta20.2>	
22	7c13:	e4 64	in \$0x64,%al
23	7c15:	a8 02	test \$0x2,%al
24	7c17:	75 fa	jne 7c13 <seta20.2>
25	7c19:	b0 df	mov \$0xdf,%al
26	7c1b:	e6 60	out %al,\$0x60
27	7c1d:	0f 01 16	lgdtl (%esi)
28	7c20:	78 7c	js 7c9e <readset+0xe>
29	7c22:	0f 20 c0	mov %cr0,%eax
30	7c25:	66 83 c8 01	or \$0x1,%ax
31	7c29:	0f 22 c0	mov %eax,%cr0
32	7c2c:	ea	.byte 0xea
33	7c2d:	31 7c 08 00	xor %edi,0x0(%eax,%ecx,1)
34			
35	00007c31	<start32>	
36	7c31:	66 ba 10 00	mov \$0x10,%ax
37	7c35:	8e d8	mov %eax,%ds
38	7c37:	8e c0	mov %eax,%es
39	7c39:	8e d0	mov %eax,%ss
40	7c3b:	66 ba 08 00	mov \$0x8,%ax
41			
42	7c90:	f3 0f 1e fb	endbr32
43	7c94:	55	push %ebp
44	7c95:	89 e5	mov %esp,%ebp
45	7c97:	57	push %edi
46	7c98:	53	push %ebx
47	7c99:	8b 5d 0c	mov 0xc(%ebp),%ebx
48	7c9c:	ed c8 df ff ff ff	call 7c7e <waitdisk>
49	7ca1:	b8 01 00 00 00	mov \$0x1,%eax
50	7ca6:	ba f2 01 00 00	mov \$0x1f2,%edx
51	7cab:	ee	out %al,(%dx)
52	7cac:	ba f3 01 00 00	mov \$0x1f3,%edx
53	7cb1:	89 d8	mov %ebx,%eax
54	7cb3:	ee	out %al,(%dx)
55	7cb4:	89 d8	mov %ebx,%eax
56	7cb6:	c1 e8 08	shr \$0x8,%eax
57	7cb9:	ba f4 01 00 00	mov \$0x1f4,%edx
58	7cbe:	ee	out %al,(%dx)
59	7cbf:	89 d8	mov %ebx,%eax
60	7cc1:	c1 e8 10	shr \$0x10,%eax
61	7cc4:	ba f5 01 00 00	mov \$0x1f5,%edx

41	7c3f:	8e e0	mov	%eax,%fs
42	7c41:	8e e8	mov	%eax,%fs
43	7c43:	bc 00 7c 00 00 00	mov	\$0x7c00,%esp
44	7c48:	e8 fc 00 00 00	call	7d49 <bootmain>
45	7c4d:	66 b8 00 8a	mov	\$0x8a00,%ax
46	7c51:	66 89 c2	mov	%ax,%dx
47	7c54:	66 ef	out	%ax,(<dx>)
48	7c56:	66 b8 e0 8a	mov	\$0x8ae0,%ax
49	7c5a:	66 ef	out	%ax,(<dx>)
50				
51	~0000705c <spin>:			
52	7c5c:	eb fe	jmp	7c5c <spin>
53	7c5e:	66 90	xchg	%ax,%ax
54				
55	~00007c60 <gdt>:			
56	...			
57	7c68:	ff	(bad)	
58	7c69:	ff 00	incl	1(<eax>)
59	7c6b:	00 00	add	%al,(<eax>)
60	7c6d:	9a cf 00 ff ff 00 00	lcall	\$0x0,\$0xfffff0cf
101	7c9c:	ee	out	%al,(<dx>)
102	7cca:	89 d8	mov	%ebx,%eax
103	7ccc:	c1 e8 18	shr	%x18,%eax
104	7cdc:	83 c8 e0	or	\$0xffffffe0,%eax
105	7ccf:	ba f6 01 00 00	mov	\$0xf6,%edx
106	7cd0:	ee	out	%al,(<dx>)
107	7cd6:	b8 20 00 00 00	mov	\$0x20,%eax
108	7cdd:	ba f7 01 00 00	mov	\$0xf7,%edx
109	7ce2:		out	%al,(<dx>)
110	7cea:	e8 96 ff ff ff	call	7c7e <waitdisk>
111	7ceb:	8b 7d 08	mov	0x8(%ebp),%edi
112	7cec:	b0 00 00 00 00	mov	\$0x0,%ecx
113	7cfd:	ba f0 01 00 00	mov	\$0xf0,%edx
114	7cfe:	fc	cld	
115	7cf6:	f3 6d	rep insl	(<dx>,%s:(<edi>))
116	7cf8:	fb	pop	%ebx
117	7cf9:	5f	pop	%edi
118	7cfa:	5d	pop	%ebp
119	7cfb:	c3	ret	
120				

سوال دوازدهم :

objcopy used to generate a raw binary file. when objcopy generates a raw binary file, it will essentially produce a memory dump pf the contests of the input object file. all symbols and relocation information will be discarded. the memory dump will start at the load address of the lowest section copied into the output file., the result data file is a stripped version of initcode.out . it is a memory dump of the contents, the hex dump is the assembly instruction in little endian format make binary files bootable

سوال چهاردهم :

۱. General purpose registers: مانند همه سیستم عامل های دیگر تعدادی رجیستر همه کاره وجود دارد که وظیفه نگه داری حاصل عملیات های ریاضی و ... دارد. این رجیستر ها همچنین میتوانند آدرس های مموری را هم در خود نگه دارند. این رجیستر ها برای جابجایی دیتا بین پردازنده و سیستم عامل استفاده میشوند.

۲. Segment registers: در معماری x86 برای مدیریت حافظه و دسترسی به حافظه استفاده میشوند . در سیستم عامل xv6 کمتر از آن ها استفاده میشود ولی برای ذخیره آدرس های حافظه کاربرد دارند

۳. Control registers: رجیستر های خاص منظوره برای ذخیره flag های پردازنده است برای مثال فعال کردن memory protection

۴. Status registers: برای ذخیره حالت های پردازنده و برنامه ها بعد انجام یک instruction استفاده میشود برای مثال بررسی overflow در محاسبات

سوال هجدهم:

the kernel has different entry points for different bootloaders on some architectures, for example on x86, the entry point is in arch/x86/boot/header.S

سوال نوزدهم:

because the paging hardware doesn't know how to translate virtual addresses yet, it doesn't have a page table yet

سوال بیست و دوم :

دلیل اصلی استفاده از این حالت این است که بعضی دستورات با سطح دسترسی کرنل و بعضی با سطح دسترسی کاربر انجام میشود و قطعی دسترسی این دو سطح تفاوت زیادی با هم دارند. برای چک کردن این موضوع از این flag استفاده میشود تا مثلا دستور در سطح کاربر نتواند به اطلاعاتی که به آن دسترسی ندارد آسیب بزند.

سوال بیست و سوم :

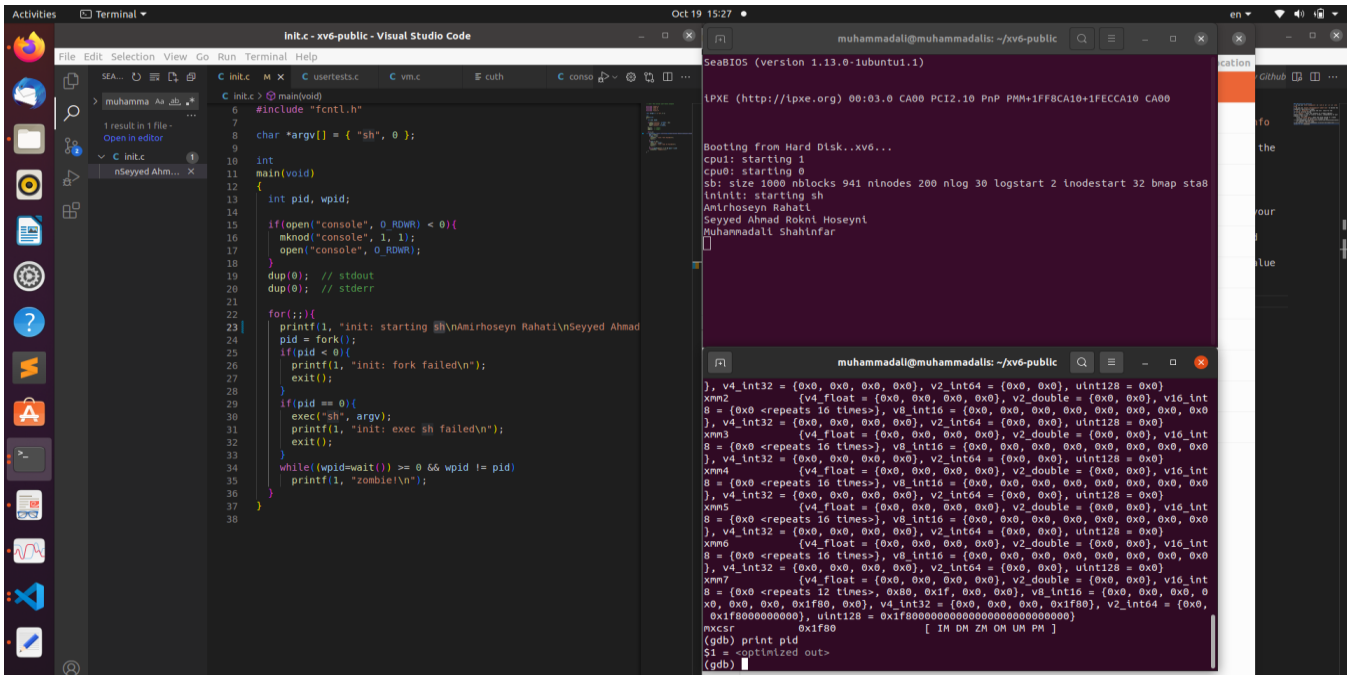
p-> trapframe: holds saved user threads registers
p-> context: holds saved kernel threads registers
p-> kstack: points to the threads kernel stack
p-> state: running, runnable, sleeping
p-> lock: protects state, and other things in Linux, we have /proc/\$PID

سوال بیست و هفتم :

scheduler threads are one per core, each has stack + context, separate scheduler stack makes it easier to handle exit() and gets off kernel stack, allowing another core to run the last thread in parallel. boot and bootloader are same between all cores. after loading OS in disk, bootloader leave the process to cores. scheduling and executing user-level program are done in Cores

Debugging with GDB:

- 1. we can use info breakpoints or info b or i b or info break
- 2. we can use delete breakpoint number to delete the breakpoint specified by number
- 3. bt or backtrace Displays the call stack for the currently selected thread
- 4.x address: shows the contents of a memory address, examine memory in any of several formats, independently of your programs data types print variable name: shows the value stored in a named variable, print by default as variable format info registers register name: print the relativized value of register name
- 5.we can use info all-registers to print the names and values of all registers. for local variables, we can use print variable name

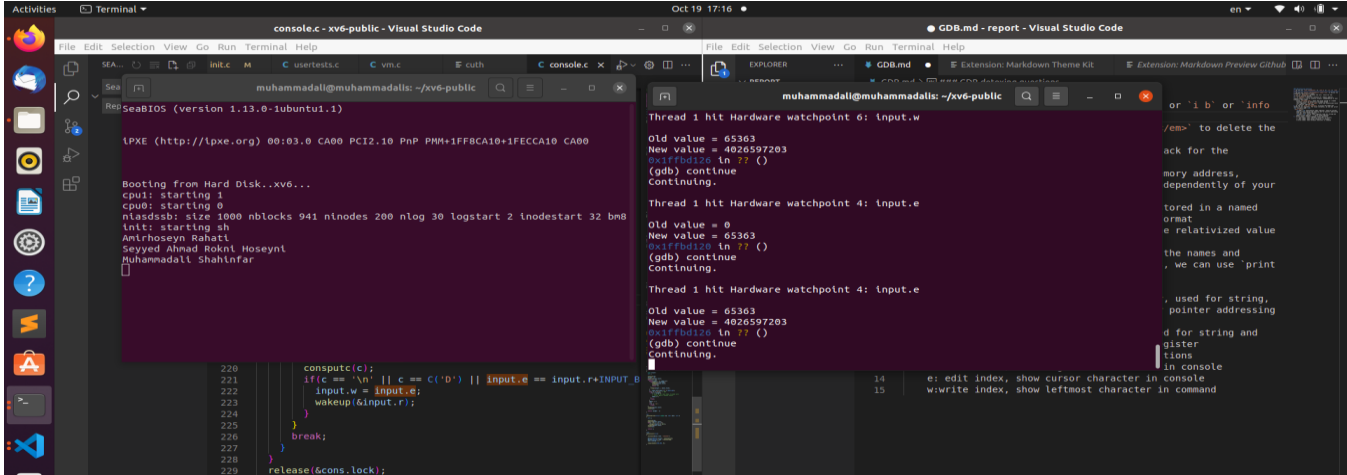
EDI: destination index register, used for string, memory array copying and setting and far pointer addressing with ES, called saved register

ESI: source index register used for string and memory array copying , called saved register

6.struct input: contain console cursor positions

- r: read index, show rightmost character in console
- e: edit index, show cursor character in console
- w:write index, show leftmost character in command

by adding watchpoint, we saw that variable changes when console run and initial value of them are 0, then changes to 65363 and in last values are 4026597203.

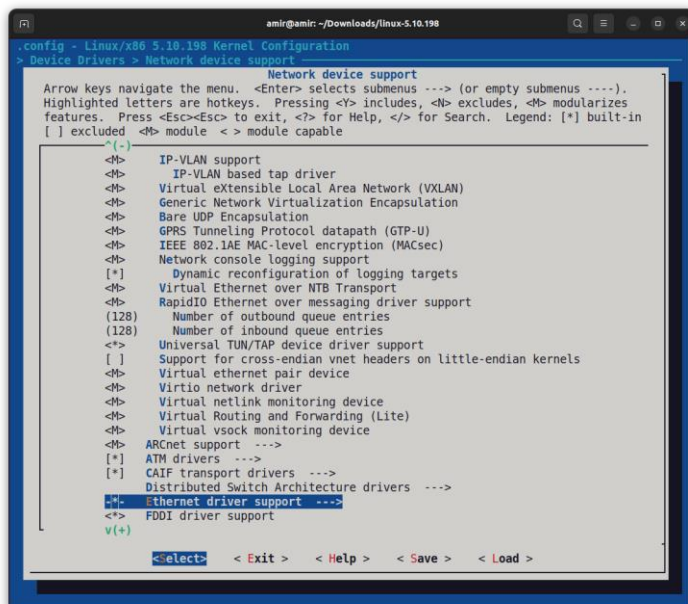
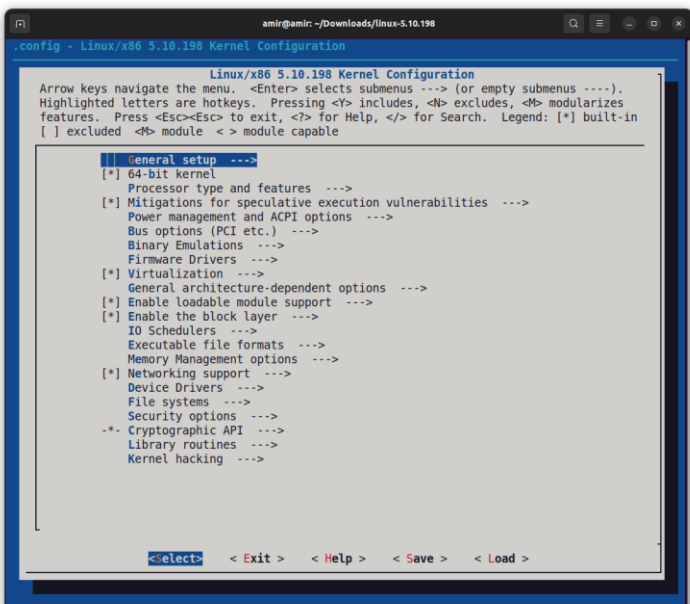

7. layout src show stop point location on user level code, layout asm show stop point in assembly level

8. by using up and down command, we can swap between functions in stack trace.

در این بخش ورژن ۵.۱۰ و ۶.۵ کرنل لینوکس مورد استفاده قرار میگیرد.
با زدن دستور `<make menuconfig>` فایل کانفیگ پیش فرض ایجاد میشود

سپس یک رابط کاربری متنی باز میشود که میتوان تنظیمات پیشفرض را مشاهده کرد.
سمت راست صفحه اصلی تنظیمات و سمت چپ تنظیمات پیشفرض مربوط به شبکه و اینترنت است

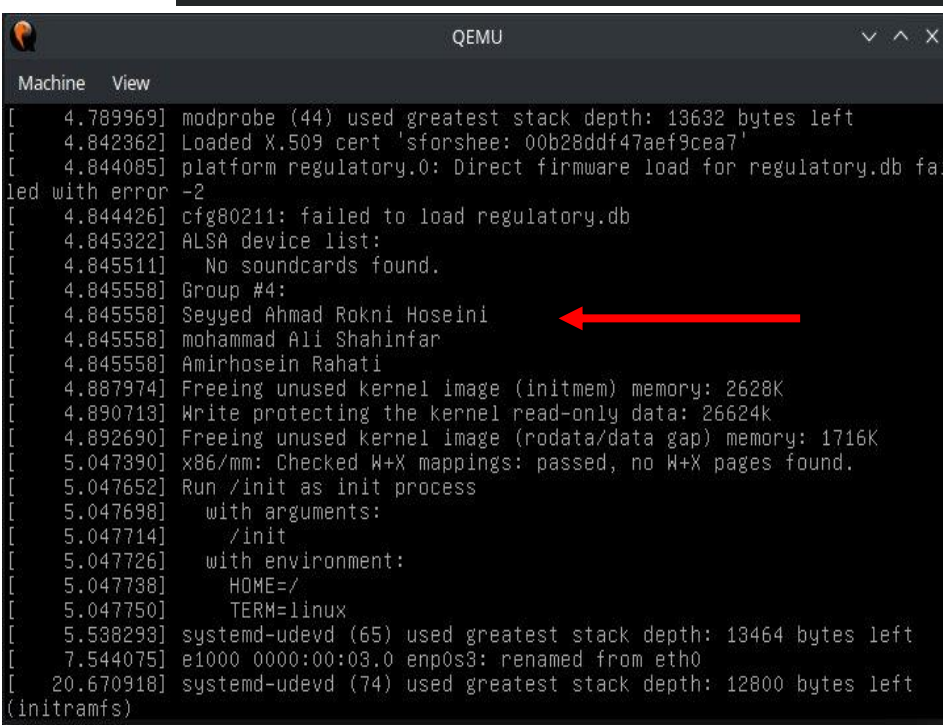

با اضافه کردن یک دستور `printk` در فایل `main.c` در `arch/x86/boot` میتوان رشته مورد نظر را اضافه کرد. (تابع `init_do_initcalls`)
نهایتا با زدن دستور `make -j8` کرنل شروع به کامپایل شدن میکنیم سپس به وسیله دستور زیر فایل ایمج نهایی را میسازیم.

```
mkinitrans -o initrd.img-6.5.7
```

آن را به `qemu` میدهیم. نهایتا با زدن دستور `dmesg` میتوان نام اعضا را مشاهده کرد.

```
qemu-system-x86_64 -kernel bzImage -initrd initrd.img-6.5.7 -m 1024
```


خروجی بعد دستور `dmesg`

روند کامپایل